خبرها

زیدان: پشیمان نیستم اما معذرت می‌خواهم

زین‌الدین زیدان در نخستین واکنش خود به اتفاقات رخ داده در دیدار نهایی جام جهانی از تمام مردم جهان عذرخواهی کرد اما گفت که از عمل خود پشیمان نیست. زین‌الدین زیدان چهارشنبه شب در گفت‌وگو با شبکه یک تلویزیون ملی فرانسه گفت: اتفاق بسیار جدی‌ای در آن بازی رخ داد. آن کلماتی که ماتراتزی بر زبان آورد، بسیار شخصی بود و او به مادر و خواهرم توهین کرد. کاپیتان تیم ملی فرانسه با رد این شایعه که ماتراتزی به او لقب تروریسم داده، گفت: اما او کلمات بسیار سختی را بیان کرد، اگر شما یک‌بار آنها را بشنوید، احساس بدی به شما دست می‌دهد، ولی اگر برای بار دوم یا سوم این کلمات تکرار شوند شما واکنش نشان می‌دهید. من یک مرد هستم و باید بگویم نمی‌توانم از آن صحبت‌ها به راحتی بگذرم. من آنها را شنیدم و به همین دلیل نسبت به آن واکنش نشان دادم.

به گفته زیدان درگیری این دو زمانی آغاز شد که ماتراتزی پیراهن کاپیتان تیم ملی فرانسه را کشید.

زیدان افزود: من به او گفتم ادامه نده و بعد گفتم اگر پیراهنم را می‌خواهی می‌توانیم پیراهنمان را با یکدیگر عوض کنیم اما او کلماتی را به زبان آورد که پذیرفتن آنها برای من بسیار مشکل بود و او چندین بار این کار را ادامه داد. هنگامی که شبکه تلویزیونی فرانسه صحنه ضربه سر زیدان به سینه ماتراتزی را نشان می‌داد، زیزو گفت: همه چیز به سرعت اتفاق افتاد اما من به کاری که می‌خواستم انجام بدهم فکر کرده بودم. زیدان با عذرخواهی خود از تمام مردم جهان گفت: حرکت من غیرقابل بخشش است. من به این دلیل این حرکت را غیرقابل بخشش می‌دانم که دو یا سه میلیارد مردم جهان و میلیون‌ها نفر کودک آن بازی را به صورت مستقیم تماشا می‌کردند. من از آنها و معلم‌هایشان که به مردم رفتار خوب را می‌آموزند، عذرخواهی می‌کنم. من خودم بچه دارم و این را به خوبی می‌دانم. من همیشه به آنها راه صحیح را می‌آموزم تا آنها این‌گونه در چنین شرایطی رفتار نکنند. زمانی که از زیدان پرسیده شد آیا به دلیل ضربه‌ای که بر سینه ماتراتزی وارد کرده‌اید پشیمان هستید یا خیر، گفت: نمی‌توانم پشیمان باشم، چرا که تنها راهی بود که می‌توانستم پاسخ او را بدهم.

زیدان پس از آن که سپ بلاتر اعلام کرد احتمال بازپس‌گیری عنوان برترین بازیکن جام هجدهم وجود دارد، گفت: این همیشه واکنشی بوده که مردم درباره آن سخن گفته‌اند. البته این درست است که رفتار بد باید مورد مجازات قرار گیرد اما اگر توهینی نمی‌شد، واکنشی هم ایجاد نمی‌شد. اگر من رفتار بدی داشتم تنها به خاطر این بود که توهینی انجام شده بود. آیا شما فکر می‌کنید که در ۱۰ دقیقه پایانی عمر بازیگری‌ام می‌توانستم همه چیز را زیر پایم بگذارم؟ هرگز! حرکت من غیرقابل بخشش بود اما می‌گویم شخصی که عمل توهین را مرتکب شده باید مجازات شود. زیدان ادامه داد: همیشه بین بازیکنان تنش وجود دارد و این تنش در بازی‌های جام جهانی بسیار بیشتر است اما در طول شش سالی که در ایتالیا بازی می‌کردم، هیچ‌گاه درگیری بین من و ماتراتزی وجود نداشت. پس از درگیری زیدان با ماتراتزی، ژاک شیراک- رئیس جمهور فرانسه- با استفاده از کلماتی مهربانانه کاپیتان تیم ملی کشورش را ستایش کرد.

روزنامه اکیپ فرانسه معتبرترین روزنامه ورزشی فرانسه نیز در نظرسنجی خود اعلام کرد، ۶۱ درصد از مردم فرانسه زیدان را به دلیل آن حرکت بخشیده‌اند.

زیدان گفت: هر جا که می‌روم مردم را می‌بینم که از من حمایت می‌کنند، بسیاری از آنها می‌خواهند من را به حضور در تیم ملی متقاعد کنند اما این تصمیمی است که گرفته‌ام و از آن برنخواهم گشت. این نهایت فوتبال من است.

فیفا رسیدگی می‌کند

فدراسیون بین‌المللی فوتبال (فیفا) روز پنجشنبه تصمیم گرفت برای روشن شدن ماجرای بین «زین‌الدین زیدان» و «مارکو ماتراتزی» در بازی نهایی جام جهانی ۲۰۰۶ رسیدگی کند. فدراسیون بین‌المللی فوتبال در بیانیه‌ای اعلام کرد: فیفا به طور اساسی اتفاق بین زیدان و ماتراتزی را مورد تحلیل و بررسی قرار خواهد داد. زیدان در دقیقه ۱۱۰ بازی نهایی بین فرانسه و ایتالیا با ضربه سر به سینه بازیکن ایتالیایی کوبید که منجر به اخراج وی از این بازی شد. در همین حال ماتراتزی بازیکن تیم ملی ایتالیا در مصاحبه‌ای با روزنامه «لارپوبلیکا» که روز پنجشنبه منتشر شد، گفت: من در جمله‌ای که به زین‌الدین زیدان گفتم هیچ اشاره‌ای به دین، سیاست و یا نژادپرستی نکردم. وی افزود: من به مادر او نیز توهین نکردم زیرا هر کسی که من را می‌شناسد می‌داند که هنوز نمی‌توانم درباره مادر خودم بدون اینکه اشک‌هایم سرازیر نشود، صحبت کنم.

چینی‌ها به دنبال ویلکینسون

چینی‌ها قصد دارند هوارد ویلکینسون را به عنوان مربی تیم ملی کشورشان معرفی کنند. روزنامه South China Morning Post به نقل از یکی از مدیران فدراسیون فوتبال چین نوشت که به احتمال بسیار زیاد این مربی انگلیسی تیم ملی چین را در المپیک ۲۰۰۸ و مرحله مقدماتی جام جهانی ۲۰۱۰ هدایت خواهد کرد. «دو سه هفته‌ای است که در حال مذاکره با ویلکینسون هستیم و امیدواریم بتوانیم با این مربی به توافق برسیم. سه مربی خارجی برای هدایت تیم ملی چین در نظر گرفته‌ایم و امیدواریم ظرف دو هفته آینده با یکی از این سه مربی به توافق برسیم.» هوارد ویلکینسون در سال ۹۲ موفق شد لیدز را به مقام قهرمانی لیگ برتر انگلیس برساند. ویلکینسون تجربه مربیگری در تیم شانگهای شینهوای چین را نیز در اختیار دارد. فیلیپ تروسیه فرانسوی و ویم ون‌هانگم هلندی دیگر کاندیداهای مربیگری چین به شمار می‌آیند.

مردی که فرگوسن هم به او تعظیم می‌کند

لیپی؛ عامل نظم و استحکام

شایعه آمدن مارچلو لیپی به اولدترافورد و گرفتن جای الکس فرگوسن هنوز به طور کامل نپیچیده، تکذیب شد، اما این فرضیه در درجه اول از آنجا نشات و ریشه می‌گرفت که فرگی اعتبار و ارزش زیادی برای این مربی مونقره‌ای ایتالیایی قائل است و حالا که تیم ملی ایتالیا با رهبری لیپی به صبر ۲۴ ساله‌اش برای فتح جام جهانی پایان بخشیده، بدیهی است که این ارزش گذاری بیشتر و بزرگتر هم شده باشد.

مربی ۶۶ ساله اسکاتلندی و لیپی ۵۹ ساله در گذشته نزدیک با تیم‌های تحت رهبری‌شان (منچستر یونایتد و یوونتوس) رقابت نزدیک و جالبی با یکدیگر در جام قهرمانان باشگاه‌های اروپا داشته‌اند و فرگی توانایی‌های لیپی به عنوان یک مربی و روش و کاربردهای اجتماعی او را بسیار می‌پسندید و معتقد بود و هست که او بسیار حساب شده و توام با متانت و قاطعیت کارهایش را انجام می‌دهد. به واقع طی ۱۵ سال اخیر دائماً بر میزان طرفداران و هواخواهان لیپی اضافه شده است و امروز بسیاری از شخصیت‌های سیاسی و اجتماعی ایتالیا هم از او تاسی می‌کنند. شخصیت کاری لیپی و مسائلی که شرحش را آوردیم، طی مسابقات اخیر جام جهانی در خاک آلمان نیز محسوس بود. دو سال پیش او تیمی را از جووانی تراپاتونی تحویل گرفت که پس از شکست و حذف زودهنگام در پیکارهای یورو ۲۰۰۴ نه روحیه‌ای داشت و نه شکل درست و مشخصی از بازی او به چنان تیمی هویت و رویه کاری جدیدی را بخشید و بازیکنان آن را سرشار از غرور و اطمینان و استحکام کرد و برنامه کاری دقیق و موثری را به آنها ارزانی داشت. به واقع در ۳۱ روزی که جام جهانی ۲۰۰۶ در خاک آلمان در حال برگزاری بود، هیچ یک از ۳۱ تیم دیگر حاضر در عرصه مربی‌ای به خوبی و تسلط لیپی نداشتند و اطمینانی که از کار وی برمی‌خاست، در عملکرد هیچ‌کس دیده نمی‌شد.

حتی یک بازدیدکننده و ناظر عادی هم می‌توانست فاکتورهای کار حساب شده و دقیق را در اردوی ایتالیا به سرعت و راحتی حس کند و به آن پی ببرد. اردوی تیم ملی ایتالیا در شهر دویسبورگ آلمان برپا بود، این شهری است که ۶۰ سال پیش و طی جنگ جهانی دوم توسط نیروهای متفقین به شدت بمباران شد و جالب‌تر این که هنوز حالت یک منطقه رها شده را دارد. در عین حال در این منطقه هزاران مهاجم ایتالیایی دیده می‌شوند و تعداد قابل توجهی از آنها از مناطق فقیرنشین جنوب این کشور می‌آیند. در چنین منطقه‌ای، آنجا که آدم‌ها و فرهنگ روور و راین شمالی ادغام می‌شوند، فوتبالیست‌های زبده ایتالیایی مورد استقبال شدید قرار گرفته و محلی مناسب برای رشد و تمرین یافته بودند. هتل محل استقرار آنها و زمین تمرینی‌شان در مجموع محل‌هایی عادی و فاقد زرق و برق بودند و با این وجود مردم و هواداران ایتالیا هر روز در آنجا اجتماع می‌کردند و به تماشای کار ملی‌پوشان این کشور می‌نشستند. حتی وقتی در سطح شهر به حرکت درمی‌آمدید، می‌دیدید که پرچم‌های ایتالیا در اکثر جاها نصب است. در چنان محیطی نمی‌شد نشانه‌ها و وسایل زندگی مدرنی را یافت که ایتالیایی‌ها معمولاً به آنها علاقه داشته و در پی خرید و ابتیاع آن بوده‌اند. می‌گویند فوتبالیست‌های ایتالیا در زمینه خرج کردن درآمدهای کلانی که از طریق فوتبال به دست می‌آورند، هیچ خستی به خرج نمی‌دهند اما دو مشکل در این راه برایشان وجود داشت. یکی این بود که در محلی که وصف آن را برای شما آوردیم چیزهای قابل توجه زیادی یافت نمی‌شدند که مردان ثروتمند آتزوری پول‌شان را بابت آن خرج کنند و کالاهای سنتی و یا یادگاری از آلمان برای اقوام خود بخرند و دوم این که نظم و کلاسی که مربی ایتالیا برای تیمش و اردوی آنها به ارمغان آورد، به گونه‌ای بود که نمی‌شد آن را شکست. به واقع نماینده‌های فوتبال کشور چکمه‌ای با اوصاف فوق چاره‌ای جز تن دادن به تمرین و به تبع آن بهبودی و پیشرفت نداشتند.

■ انتخاب غلطی که درست بود

لیپی از زمان انتخابش به عنوان مربی ایتالیا، واقعه‌ای که ۲۳ ماه و نیم از آن می‌گذرد به اندازه کافی دوست و دشمن داشته است. قسمت اعظم تاییدها و یا تکذیب‌هایی که شامل حال لیپی شده، به انتخاب‌های فنی او و گزینش نفرات تیم ملی برمی‌گردد. به عنوان مثال او وقتی فرانچسکو توتی را برای بازی در جام جهانی ۲۰۰۶ انتخاب کرد و وی را به آلمان برد خیلی‌ها بر او خرده گرفتند. استدلال آنها این بود که چرا باید بازیکنی انتخاب شود که به‌رغم شهرت و اعتبارش چند بار در تورنمنت‌های بزرگ باعث سرخوردگی و شکست تیم ملی ایتالیا شده و روشن‌ترین نمونه آن پیکارهای جام ملت‌های اروپا ۲۰۰۴ بود که طی آن توتی چنان بداخلاقی کرد (و آب دهان به روی بازیکن سوئیسی انداخت) که چند جلسه محروم شد و همسو با آن حذف تیم آتزوری را نیز پایه ریخت.

با این حال کاپیتان رم در بازی با استرالیا در مرحله یک هشتم نهایی جام جهانی ۲۰۰۶ وقتی داور به اشتباه یک پنالتی در آخرین دقیقه وقت تلف شده به سود آتزوری‌ها گرفت، با استحکام فوق‌العاده‌ای توپ را در دروازه حریف نشاند و باعث صعود ایتالیا و حذف استرالیایی‌ها شد و به واقع شخصیت قوی خود را به معرض نمایش گذاشت.

جالب‌تر اینکه لیپی در آن روز توتی را در ابتدای وقت روی نیمکت ذخیره‌ها نشانده بود و الکس دل‌پیرو در ترکیب ثابت آتزوری جای داشت. با این حال لیپی وی را به موقع به صحنه آورد تا مهیا شود و سپس پنالتی مورد بحث را کامل کند.

■ تعدد مهاجمان

نقطه اوج کارایی‌های تاکتیکی لیپی در بازی با آلمان در مرحله نیمه‌نهایی رو شد. دور از شرایط منحصر به فرد شهر دویسبورگ و در ورزشگاه وستفالن شهر دورتموند، ایتالیا حساب شده‌ترین نمایش خود را در این جام ارائه داد و این بار از تهاجم نیز ابایی نداشت. از آنجا که آلمان می‌کوشید کار را با حفظ تساوی بدون گل به ضربات پنالتی بکشاند، لیپی در اواخر وقت عادی و طی وقت اضافی ترکیب تیمش را سرشار از مهاجمان کرد و سرانجام - و البته بسیار دیر - به مقصود رسید و با زدن دو گل در سه دقیقه آخر وقت تلف شده به پیروزی ۰-۲ دست یافت. خیلی‌ها معتقدند که این دیدار بهترین بازی جام هجدهم بوده است و حتی اگر چنین نبوده باشد، شکی نیست که هیچ تیمی به اندازه ایتالیا نتوانست آلمان را در خاکش تحت فشار قرار دهد و اگر ضربات ایتالیایی‌ها در شروع وقت اضافی و یا طی وقت عادی به جای خوردن به تیر دروازه وارد دروازه و به گل تبدیل می‌شد، یاران کاناوارو زودتر از این کار را تمام می‌کردند و نیازی به وقت اضافی نمی‌یافتند. نباید از خاطر برد که دستاوردهای فوق در حالی نصیب ایتالیا و شخص لیپی شد که این تیم در اکثر قریب به اتفاق مسابقات خود الساندرو نستا را در خدمت نداشت و او کسی است که زوج همیشگی کاناوارو در مرکز خط دفاعی ایتالیا طی سال‌های اخیر بوده است. درست است که کاناوارو به بهترین شکل جور او را کشید و با ارائه محکم‌ترین بازی‌ها خط دفاعی ایتالیا را بسیار استوار ساخت (و سرانجام به عنوان دومین بازیکن برتر تورنمنت انتخاب شد) اما کمتر مربی و تیمی را می‌توان یافت که از عارضه نبود یکی از بهترین بازیکنانش اینگونه بی‌گزند فارغ شود و همین مسئله نیز از موفقیت‌های بزرگ لیپی در آوردگاه آلمان محسوب می‌شود.

■ قهرمانی در ایام پررنج تبانی

بله، لیپی کاری را کرده است که آخرین بار انزو بیرزوت در سال ۱۹۸۲ آن را انجام داده بود و پیشتر در سال‌های ۱۹۳۴ و ۱۹۳۸ از ویتوریو پوتزو سر زده بود. تفاوت لیپی با مربیان قبلی‌ای که ایتالیا را قهرمان جهان کرده بودند، این است که او در سخت‌ترین روزها و دشوارترین شرایط به این مهم نائل شده است و درست در ایامی که به خاطر بحران تبانی در فوتبال باشگاه‌های ایتالیا و مشکلات بزرگ پیش آمده برای یوونتوس، میلان، اینتر و فیورنتینا هیچ‌کس در ایتالیا دل و دماغی نداشت. البته هیچ‌کس به جز لیپی.

مایکل اوون درباره تیم ملی انگلیس می‌نویسد

از تمام توان خود استفاده نمی‌کنیم

مایکل اوون

ترجمه: وصال روحانی

ماه‌ها طول خواهد کشید تا بهبود کامل پیدا کنم و شاید بدترین دوران پیش رو سه هفته آتی باشد که هنوز گچ را بر پایم دارم و تحمل آن سخت‌ترین کار است.

حتی شب‌ها به هنگام خواب نیز نمی‌توانم آن را از پایم جدا کنم. از آنجا که هنوز عصا به دست دارم، نمی‌توانم به بسیاری از جاها بروم. مثلاً بدم نمی‌آمد سری به اطراف دنور می‌زدم و از برخی مناظر آنجا دیدن می‌کردم ولی به دلیل اینکه توان حرکت ندارم و باید دستورات پزشکان را اکیداً رعایت کنم، به جز مطب و بیمارستان هتل چیز دیگری را طی این مدت ندیده‌ام. بدتر از همه موقعی بود که مشخص شد طی عمل جراحی اولیه پزشکان لیگامان‌های مجروح پای مرا به حالت اولیه برنگردانده‌اند و عمل جراحی دوم لازم آمد. ایرادی ندارد. وقتی قرار است ۴، ۵ پنج ماه از میدان بیرون باشید، چند هفته اضافی تفاوت چندانی را به وجود نمی‌آورد و می‌توان با آن کنار آمد.

اشتباه از خود ما بود. موقعی که تصمیم گرفتم با کوتاه کردن ایام مداوا و حاشیه‌نشینی‌ام هرچه سریع‌تر به میدان و صحنه جام جهانی برگردم، کار عیب برداشت و دوباره آسیب دیدم و این بار وضعیت به مراتب بدتر بود و قضیه به کشاله و ماهیچه پشت ران مربوط می‌شد که استراحتی طولانی و مداوایی مستمر را می‌طلبد. خوشبختانه ۲۸ سال بیشتر ندارم و می‌توانم در آینده جبران مافات کنم، ضمن اینکه اصولاً اعتقاد دارم حداقل ۲، ۳ سال عالی دیگر برای من مانده است و هنوز می‌توانم در میادین بزرگ بدرخشم و کارهای مهمی را صورت بدهم. به تصمیم پزشکان قرار شد ابتدا مسئله غضروف‌ها و مفاصل پایم حل و رفع شود و سپس برای یک عمل جراحی دیگر که بر روی لیگامان پای من خواهد بود، در ماه آگوست (مرداد) به بیمارستان برگردم.

مصدومیت و حاشیه‌نشینی من در بازی با سوئد پیش آمد اما فکر نکنید که از همان مقطع به کلی از جام جهانی فارغ و غافل شدم. برعکس بازی‌ها را با دقت و جدیت تعقیب می‌کردم و به بررسی هر چیزی می‌نشستم. یک آسیب‌دیدگی ممکن است شما را از حضور در میدان باز دارد، اما عشق شما به تعقیب وقایع فوتبال را از بین نمی‌برد. به واقع ناراحتی من فقط زمانی شکل گرفت که تیم انگلیس به پرتغال باخت و حذف شد، زیرا بیش از پیش احساس تنهایی کردم. انتظار داشتم که تیم کشورم در صحنه بماند و در یک چهارم نهایی ناکام نشود. وقتی بیمار و مصدوم‌اید، چنین توفیق‌هایی و رسیدن به نتیجه مساعد و مثبت در یک میدان و در جریان یک مسابقه تاثیر زیادی بر روی شما می‌گذارد و امیدوارتان می‌کند.

■ من فقط نظر خودم را مطرح کردم

با این حال گله‌ای ندارم و آنچه طی روزهای اخیر بیشتر ناراحتم کرده، سر و صدایی است که بابت بیان نظرات من در خصوص مسائل تاکتیکی تیم ملی و دیدگاه‌های فنی‌ام به پا شده است. من صرفاً ایده‌های خودم و آنچه را که فکر می‌کردم (و هنوز هم می‌اندیشم که) بهتر است، مطرح کردم و قصد تخریب هیچ‌کس و به خصوص کادر فنی تیم ملی را نداشتم. سئوال من این بود (و هنوز هم این است) که آیا ما توانستیم بیشترین بهره را از تیم خود بگیریم و نهایت توان مستتر و موجود در تیم را به خدمت گیریم و هرچه داریم، رو کنیم یا نه و اگر جواب نه است، چرا؟ یکی از مسائلی که من به آن پرداختم و امروز هم آن را مطرح می‌کنم، این است که آیا سیستم ۱-۵-۴ جوابگوی نیازهای ما و به فراخور آن هست یا خیر. فکر می‌کنم در کشور ما اکثریت قابل ملاحظه با کسانی باشد که می‌گویند ما باید از دو مهاجم در ترکیب تیم استفاده کنیم و نه فقط یک فوروارد. در دوران اسون گوران اریکسون هم بهترین بازی‌ها و برترین نتایج ما زمانی خلق و ثبت شد که ۲-۴-۴ بازی کردیم و به واقع با دو مهاجم به میدان آمدیم. شاید اریکسون در آلمان دلایلی برای تغییر این سیستم و طرز نگرش یافته باشد و من که به دلیل مصدومیت از ترکیب تیم دور مانده بودم، بیش از پیش به آن مسئله حساس شده باشم.

معتقدم که ما می‌توانستیم پرتغال را ببریم اما نه با روش و متدی که به میدان آمدیم و نه با تنها گذاشتن وین رونی در خط حمله. او یک مهاجم کلاس جهانی است که به تنهایی هم می‌تواند هر دفاعی را ساقط کند اما خود او هم معترف است که بازده بیشتر کارش در زمانی است که یک مهاجم دیگر در کنارش بازی کند و دست تنها نباشد. اریکسون نه فقط چنین کمکی را شامل حال رونی نکرد و کسی را کنار او نگذاشت، بلکه یک نفر را نیز به جمع هافبک‌های ما با وظایف دفاعی صرف افزود. ما که خط دفاعی‌ای به این خوبی داریم، چرا از یک هافبک دیگر خود بخواهیم که فقط در پی کارهای دفاعی باشد؟

اگر می‌خواهیم پیشرفت کنیم و در جام‌های بعدی بهتر نتیجه بگیریم، وظیفه داریم که در این خصوص بحث و بررسی کنیم و راهکارهای بهتری بیابیم و سیستم‌هایی را پیدا کنیم که بهتر جواب بدهند.

باید پذیرفت که ما به میدانی به بزرگی جام جهانی رفتیم و مدت مدیدی هم تدارک دیدیم، اما نه خوب بازی کردیم و نه خوب نتیجه گرفتیم. شاید گفته شود که تا قبل از یک چهارم نهایی به نتیجه دلخواه‌مان رسیده‌ایم، اما خودمان خوب می‌دانیم که تا آن مرحله نیز ایده‌آل بازی نکردیم و چیزی نبودیم که می‌توانستیم باشیم. چند تیم دیگر مثل آرژانتین نیز افسوس این را داشتند که چرا باخته‌اند، اما لااقل این دلگرمی را داشتند که زیبا بازی کرده و تماشاگران را راضی ساخته‌اند. ما چه؟ حقیقت آن است که برای ما چنین اتفاقی نیفتاد. در نتیجه امروز باید بنشینیم و دوباره غصه این را بخوریم که چرا نتوانسته‌ایم از قابلیت‌ها و مهارت‌های فنی ستاره‌هایمان به درستی استفاده کنیم. ستاره‌هایی که وقتی برای تیم‌های باشگاهی خود به میدان می‌آیند فوق‌العاده‌اند اما کافی است لباس ملی را به تن کنند و پس بروند. من همیشه این احساس را داشته‌ام که تیم انگلیس نتوانسته است از توانایی‌های بالقوه‌اش به درستی و با وسعت سود جوید و حتی متخصصان سایر کشورها نیز در اظهارنظرهایشان در این خصوص به صراحت به این مسئله اشاره کرده‌اند.

■ درس‌های لازم

حالا نوبت استیو مک‌لارن (جانشین اریکسون و سرمربی جدید تیم ملی انگلیس) است تا به این مشکلات برسد و ترتیب حل آنها را بدهد و کاری کند که ما باز با این افسوس‌ها مواجه نشویم، البته او هم ایده‌های مخصوص خودش را در این زمینه دارد. خیلی دلم می‌خواهد شایعاتی که در خصوص پیوستن تری ونبلز به کادر مربیان تیم ملی وجود دارد، صحت پیدا کند و او را دوباره در اردوی ملی ببینیم چون مربی صاحب سبکی است. ولی او چه بیاید و چه نیاید باید با مشکلات به طور ریشه‌ای برخورد کرد. سال‌ها و سال‌ها است که ما در تورنمنت‌های بزرگ وقتی کار به ضربات پنالتی می‌کشد، مغلوب می‌شویم و هنوز هم فکری اساسی برای حل این مشکل نشده است. قاعدتاً می‌توان کاری در این زمینه کرد. آخر قرار نیست ما تا ابد روی این ضربات بازنده باشیم و اگر چنین شود، جای افسوس شدید خواهد داشت.

حال من؟ بد نیست، اما خوب هم نیست. باید فوتبالیست باشید تا بفهمید پشت خط نشستن برای مدت طولانی چقدر دردآور است. در حالی که یاران من به زودی حضور در دور مقدماتی جام ملت‌های اروپا ۲۰۰۸ را شروع خواهند کرد من باید به دلیل مصدومیت‌ام فقط بنشینم و تماشا کنم. با این حال تحمل خواهم کرد و فقط امیدوارم درس‌های لازم را برای اوج گیری در میدان‌های بعدی گرفته باشیم، یک اوج گیری بزرگ و حقیقی را می‌گویم.

منبع: Times

خبرها

دونادونی جانشین لیپی

«روبرتو دونادونی» بازیکن سابق تیم آث میلان به عنوان سرمربی جدید تیم ملی فوتبال ایتالیا انتخاب شد. فدراسیون فوتبال ایتالیا روز پنجشنبه اعلام کرد که دونادونی جانشین «مارچلو لیپی» سرمربی سابق تیم ملی فوتبال ایتالیا شده است. مارچلو لیپی پس از قهرمانی ایتالیا در هجدهمین دوره بازی‌های جام جهانی در آلمان از سرمربی گری تیم ایتالیا استعفا کرد.

لیپی در کنفرانس مطبوعاتی که توسط فدراسیون برگزار شد، گفت: فکر می‌کنم به آنچه که به عنوان سرمربی ایتالیا مدنظر داشتم، دست یافته‌ام. وی افزود که بعد از «یک تجربه شخصی و فوق‌العاده حرفه‌ای» این تصمیم را گرفته است. سرمربی سابق تیم ملی ایتالیا در ادامه خاطرنشان کرد: از فدراسیون به خاطر اعتمادی که در دو سال گذشته به من ابراز داشته و منجر به کسب نتیجه‌ای شد که در کارنامه افتخارات تیم ایتالیا و در ذهن هواداران خواهد ماند، تشکر می‌کنم. بر پایه این گزارش، دونادونی ۴۳ ساله که از اهالی حومه میلان است، در دو فصل قبل تیم «لیورنو» ایتالیا را مربی گری کرده و در فوریه سال جاری از این سمت استعفا کرد.

وی روز سه شنبه آینده توسط «گوئیدورولی روسی» کمیسر فوق‌العاده فدراسیون ایتالیا به طور رسمی معرفی خواهد شد. روبرتو دونادونی فوتبال حرفه‌ای خود از سال ۱۹۸۲ و با باشگاه آتلانتا آغاز کرد و چهار سال بعد به میلان پیوست و همراه با این تیم پنج عنوان قهرمانی سری A و سه عنوان قهرمانی جام باشگاه‌های اروپا را به دست آورد. دونادونی ۶۳ بار پیراهن تیم ملی ایتالیا را بر تن کرد و در دو جام جهانی ۹۰ و ۹۴ نیز عضو تیم ملی ایتالیا بود. دونادونی سال ۹۹ و در سن ۳۷ سالگی در امارات با فوتبال خداحافظی کرد. او در فصلی که گذشت مربیگری لیورنو را در اختیار داشت اما خیلی زود و پس از انتقادات رئیس باشگاه از سمت خود استعفا داد. دونادونی در سال ۲۰۰۱ مربیگری خود را با لچه در دسته سوم ایتالیا آغاز کرد. او در سه بازی نیز مربیگری جنوا را به عهده داشت و در فصل ۲۰۰۵-۲۰۰۴ به لیورنو پیوست. دونادونی در اولین تجربه خود به عنوان مربی تیم ملی ایتالیا دوم سپتامبر و در مرحله مقدماتی یورو ۲۰۰۸ مقابل لیتوانی قرار می‌گیرد و چهار روز بعد نیز به مصاف فرانسه می‌رود. ایتالیا در گروه B مقدماتی یورو ۲۰۰۸ با تیم‌های فرانسه، اوکراین، اسکاتلند، گرجستان، لیتوانی و جزایر فارو هم گروه است.

برلوسکونی: افراد باید تنبیه شوند نه باشگاه‌ها

«سیلویو برلوسکونی» رئیس باشگاه آث میلان روز پنجشنبه خواستار مجازات افراد به جای تیم‌ها یا هواداران آنها در محاکمه مربوط به تبانی در فوتبال ایتالیا شد. به گزارش خبرگزاری رویترز از رم، برلوسکونی گفت: «ما مجازات هواداران یا تیم‌ها را آن هم موقعی که افراد گناهکار و مقصرند نخواهیم پذیرفت.» این گزارش به نقل از خبرگزاری ایتالیایی آنسا حاکی است، برلوسکونی در ادامه گفته است که نه تنها تیم وی باید از مجازات معذور شود بلکه تیم‌های یوونتوس، لاتزیو و فیورنتینا نیز نباید از اقداماتی که افراد در داخل سازمان‌های آنها انجام داده‌اند دچار درد و رنج شوند. هر چهار باشگاه پس از شنود مکالمه تلفنی «لوسیانو موگی» مدیرکل سابق یووه که خواستار تعیین یک داور خاص برای بازی‌های این باشگاه شده بود با خطر سقوط احتمالی از مسابقات سری A روبه‌رو هستند. تصمیم یک دادگاه ورزشی در رم قرار است روز جمعه یا شنبه اعلام شود ولی برلوسکونی از سرعت این جریان قضایی انتقاد کرد و خواستار شنود مجدد تمام مکالمات تلفنی ضبط شده گردید.

الیزوندو: تصمیم درست بود

«هوراسیو الیزوندو» داور آرژانتینی فینال جام جهانی آلمان در دفاع از خود گفت که در نشان دادن کارت قرمز به زین‌الدین زیدان کاپیتان تیم ملی فوتبال فرانسه پس از کوبیدن سرش به سینه «مارکو ماتراتزی» مدافع ایتالیا درنگ نکرده است. الیزوندو پس از بازگشت از آلمان به خبرنگاران محلی گفت: نمی‌دانستم پیش از این حادثه چه حرف‌هایی بین ماتراتزی و زیدان رد و بدل شده است. وی افزود: من چیزی نشنیدم. ولی اگر آنان چیزی می‌گفتند در نوار ویدئویی قابل ردیابی بود. لیکن این امر، باعث توجیه واکنش این بازیکن (زیدان) نمی‌شد. زیدان ده دقیقه به پایان وقت اضافی از زمین اخراج شد و ایتالیا با ضربات پنالتی بر فرانسه پیروز شد و به مقام قهرمانی رسید. پس از فینال، الیزوندو به دلیل مهارت خود در کنترل بازی سخت مورد ستایش قرار گرفت. وی در پاسخ به سئوالی در مورد این تصمیم مشکل خود گفت: «باید همیشه آماده بود و تحت تاثیر هیچ یک از طرفین قرار نگرفت.» از سوی دیگر مارکو ماتراتزی، زین‌الدین زیدان را سزاوار دریافت عنوان بهترین بازیکن جام جهانی دانست. به گزارش ایسنا، ماتراتزی که یکشنبه گذشته با توهین به خانواده زیدان موجب درگیری با کاپیتان تیم ملی فرانسه شده بود، زین‌الدین زیدان را سزاوار دریافت عنوان بهترین بازیکن جام دانست. او افزود: زیدان این عنوان را به دلیل عملکرد خوبش در میدان به دست آورده است. به واقع او بهترین بازیکن جام جهانی بود. روز گذشته فیفا اعلام کرد که کمیته‌ای را مامور بررسی در اتفاقات دیدار نهایی جام جهانی کرد که در صورت اثبات مقصر بودن زیدان عنوان بهترین بازیکن جام را از او پس گیرد، اما ماتراتزی معتقد است که این مجازاتی بسیار سنگین برای کاپیتان تیم ملی فرانسه است، با این وجود مدافع تیم ملی ایتالیا همچنان به زیدان علاقه‌مند است.

ماتراتزی گفت: زیدان همیشه برای من قابل احترام بوده است. من یکی از پیراهن‌های زیدان را در کمدم دارم. ما پیراهن‌مان را پس از پایان بازی یوونتوس و پروجا با یکدیگر عوض کردیم.